

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29155.

Kl. 36 a, 17.

F24b 1/00

Edward Walerjańczyk, Dęblin.

Kuchenka - piecyk opalana węglem.

Zgłoszono 4 stycznia 1938 r.

Udzielono 5 lipca 1940 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest kuchenka-piecyk opalana węglem, której podstawa, stanowiąca oddzielną część od kuchenki, może być wykonana w postaci grzejnika.

Wynalazek jest bliżej wyjaśniony przy pomocy załączonego rysunku, na którym fig. 1 przedstawia podłużny przekrój kuchenki wzdłuż linii *C—C* na fig. 2; fig. 2 — przekrój poprzeczny tej kuchenki wzdłuż linii *A — A* na fig. 1; fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii *B — B* na fig. 1 i fig. 4 — ogólny widok czołowy kuchenki - piecyka, przy czym prawa część piecyka jest uwidoczniona w przekroju podłużnym, a fig. 5 — widok boczny kuchenki oraz przekrój piecyka wzdłuż linii *D — D* na fig. 4.

Kuchenka *E* stanowi oddzielną całość, która może być ustawiana bądź na ziemi, np. przy użyciu jej na wycieczce, bądź też na dowolnego rodzaju stojaku lub podstawie. Podstawa ta może być wykonana również w postaci piecyka *F*. W przypadku ustawienia kuchenki *E* na takim piecyku *F* otrzymuje się kuchenkę-piecyk, pozwalającą nie tylko na oszczędne gotowanie, lecz i na wydajne ogrzewanie pomieszczenia.

Kuchenka *E*, przedstawiona na rysunku, jest dwupaleniskowa, jest jednakże rzeczą zrozumiałą, że może ona zawierać także tylko jedno palenisko, bądź też kilka palenisk.

Kuchenka ta różni się od znanych tym, że wewnątrz dowolnego kształtu osłony 1

może posiadać np. postać kopuły lub cylindra, zaopatrzonych ewentualnie w żeberka.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kuchenka-piecyk opalana węglem, najkorzystniej kształtu owalnego o jednym, dwu lub kilku paleniskach, znamienna tym, że w swej osłonie (1) zawiera jedno lub więcej palenisk, najlepiej w postaci blaszanych cylindrów (2), wypełnionych na części swej wysokości wykładziną szamotową (3), na górze łukowato ściętą, i zawierających w swym dnie (4) otwór (5), zamknięty normalnie suwakiem (6), przechodzącym przez jedną ściankę osłony (1), przy czym każde palenisko posiada nasadkę (10), stanowiącą przedłużenie popielnika (8), za pomocą której palenisko jest przymocowane do osłony (1) w miejscu, w którym w tej osłonie wykonany jest regulowany zasuwką (12) otwór (11) do doprowadzania świeżego powietrza pod ruszt (7).

2. Kuchenka według zastrz. 1, znamienna tym, że w przypadku dwóch lub kilku palenisk (2) nasadki (10), przy pomocy których są one przymocowane do osłony (1), są połączone ze sobą kanałem lub kanałami (13), które w celu umożliwienia doprowadzania powietrza do dowolnego z tych palenisk najkorzystniej jest zaopatrzyć w przegrodę względnie przegrody (14).

3. Kuchenka według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że między paleniskiem względnie paleniskami (2) a rurą wylotową (16) umieszczona jest wstawka rurowa (17), służąca do równomiernego rozdziału spalin w zbiorniku spalinowym, u-

tworzonym przez przestrzeń między osłoną (1) kuchenki a paleniskami (2).

4. Kuchenka według zastrz. 1 lub 1 — 3, znamienna tym, że jest zaopatrzona w odejmowane dno (15).

5. Kuchenka według zastrz. 1 lub następnych, znamienna tym, że jej podstawę stanowi dowolnego rodzaju stojak lub wspornik, wykonany najlepiej w postaci grzejnika, utworzonego z osłony zewnętrznej (18), wewnątrz której umieszczony jest lej (19), zakończony odejmowalnym popielnikiem (20), przy czym lej (19) jest zaopatrzony w rurę wylotową (24), przechodzącą przez osłonę (18), umieszczoną poniżej rury wylotowej (16) kuchenki, która w przypadku działania całości jako piecyka jest zamykana lub odłączana od kanału kominowego.

6. Kuchenka według zastrz. 5, znamienna tym, że w celu zwiększenia cyrkulacji ogrzanego powietrza osłona (18) piecyka jest zaopatrzona w górnej swej części w otwory (25).

7. Kuchenka według zastrz. 5 i 6, znamienna tym, że piecyk zaopatrzony w dolnej swej części w drzwiczki, najlepiej w postaci zasuwki (22), umożliwiające wyjście popielnika (20) i zaopatrzone ewentualnie w otwory (23).

8. Kuchenka według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że w celu wykorzystania jej jako piecyka górna płyta kuchenki jest zaopatrzona w znaną odejmowaną nasadkę, najlepiej w postaci kopuły lub cylindra, wyposażoną ewentualnie w żeberka.

Edward Walerjańczyk.
Zastępca: inż. W. Zakrzewski,
rzecznik patentowy.

umieszczone są paleniska 2, złożone z cylindrów blaszanych, wewnątrz górnej części których znajduje się szamotowa wykładzina 3, na górze najkorzystniej łukowato ścięta, celem możliwie szerokiego objęcia żarem górnej płyty kuchenki. Na pewnej wysokości od dna 4 paleniska 2, które jest zaopatrzone w otwór 5, zamknięty normalnie suwakiem 6, przechodzącym przez osłonę 1, zamocowany jest ruszt 7, wskutek czego w dolnej części cylindra 2 tworzy się popielnik 8. Palenisko 2 jest zawieszone w osłonie 1 na dowolnego rodzaju uchwytach 9, przy czym w dolnej części tego cylindra zastosowana jest nasadka 10, za pomocą której palenisko to jest przytwierdzone bezpośrednio do przedniej ścianki kuchenki. W przedniej ścianie osłony kuchenki wykonane są na poziomie nasadki 10 otwory 11, zamykane zasuwkami 12 i służące do doprowadzania powietrza pod ruszt 7. W przypadku kuchenki dwupaleniskowej, jaka jest uwidoczniiona na rysunku, nasadki 10 obu cylindrów są połączone bocznie, tworząc wspólny kanał 13, który w celu umożliwienia doprowadzania świeżego powietrza tylko do tego paleniska, które jest czynne, został przedzielony przegrodą 14. Posiada to duże znaczenie praktyczne przy pracy jednego tylko paleniska, np. w lecie, przez otwarcie bowiem zasuwki 12 nieczynnego paleniska, np. lewego, świeże powietrze, doprowadzane do tego lewego paleniska, chłodzi tę część kuchenki.

Oslona 1 jest od dołu zamknięta odejmowalnym dnem 15, zawierającym otwory 16', wykonane naprzeciw otworów 5 cylindrów 2. Dno to przylega do dna paleniska 2, wskutek czego przy wysunięciu suwaka 6 popiół z popielnika 8 wypada na zewnątrz kuchenki.

Przestrzeń między zewnętrzną osłoną 1 kuchenki a cylindrycznymi paleniskami 2 tworzy zbiornik spalinowy, z którego spaliny uchodzą rurą wylotową 16 do kanału

kominowego. Między paleniskami 2 umieszczona jest wstawka 17, służąca do równomiernego rozdziału spalin w zbiorniku spalinowym.

Jak już wspomniano, kuchenka *E* może być ustawiana bądź bezpośrednio na ziemi, bądź też na dowolnego rodzaju stojaku lub wsporniku.

Najkorzystniej jest jednak podstawę jej wykonać w postaci piecyka *F*, co uwidoczniiono na fig. 4 i 5, gdyż wówczas po ustawieniu kuchenki według wynalazku na tym piecyku otrzymuje się kuchenkę-piecyk.

Piecyk *F* składa się z osłony zewnętrznej 18 oraz leju wewnętrznego 19. W ścianie tego leju, jak również w osłonie 18, osadzona jest rura wylotowa 24, przeznaczona do łączenia jej z kanałem kominowym. Lej 19 jest na dole otwarty i zakończony odejmowanym popielnikiem 20. W dolnej części osłony 18 wykonany jest otwór 21, zamykany zasuwą 22. W celu zwiększenia cyrkulacji ogrzanego powietrza korzystnie jest oprócz otworów 23 w zasuwie 22 wykonać pewną ilość otworów 25 także i w górnej części osłony 18.

Jeżeli kuchenka-piecyk ma być użyta jedynie do gotowania, przy czym nie jest pożądane by działała ona jako piecyk, np. w lecie, wówczas z kanałem kominowym łączy się rurę wylotową 16. Jeżeli natomiast kuchenka ma służyć nie tylko do gotowania, lecz także i do ogrzewania, wówczas rurę wylotową 16 zamyka się specjalną zasłoną, bądź też odłącza ją zupełnie od kanału kominowego, natomiast łączy do tego kanału rurę wylotową 24. Dzięki dużej powierzchni grzejnej piecyka *F* kuchenka-piecyk nagrzewa się silnie i szybko ogrzewa pomieszczenie, w którym jest ustawiona.

W celu zwiększenia powierzchni grzejnej można na kuchence, np. w otworze przykrytym normalnie fajerkami, ustawić dowolnego kształtu nasadkę. Nasadka ta

